

under my skin

dorp, onder mijn huid
ben je aanwezig met
tongval en tekens
van een voorbije tijd

van boerenerf met mesthoop
en sterfput tot een villa
met toren, een echt kasteel
waar de linden staan

dorp van mensen die
het goede menen en het kwade
doen vanwege hun aard:
sloebers en sluwe geesten,
een vader die de roede niet spaart

dorp van moeders die kijven,
komméren, buurvrouwen
op een stoep en tevens stoere
kloeken die hun kuikens behoeden
voor een waar en denkbeeldig gevaar

dorp, onder mijn huid
ben je nog levend: ik hoor
jouw woorden, ik zie jouw rivier,
de afgedamde, riet in de oever,
een reiger die zwijgend
door de avond gaat en futen
die baltsen met dansende hals

als een huid onder mijn huid
als een deel van mijn vlees:
uit jouw vezels ben ik geweven
met jouw stem schreeuw ik mij hees

Staf De Wilde